

stillede ændringsforslag, der vedtoges enstemmigt, idet dog 8 medlemmer (SF) undlod at stemme.

Efter fornyet udvalgsbehandling, som ikke gav anledning til ændringsforslag vedtoges lovforslaget ved 3. behandling med 132 stemmer, idet 8 medlemmer (SF) undlod at stemme.

---

55. Lov om udskydelse af revision af lov om embedslægevæsenets ordning. (Indenrigsminister *Lars P. Jensen*). [A. sp. 135. C. sp. 19].

Skriftlig fremsættelse ²⁰/₁₀ (F. sp. 386). 1. beh. ²⁴/₁₀ (F. sp. 452). Partiernes ordførere: Andreas Hansen, Ellen Poulsen, Marie Antoinette von Lowzow, Else-Merete Ross og Arne Bertelsen. 2. beh. ³¹/₁₀ (F. sp. 653). 3. beh. ³/₁₁ (F. sp. 755). *Loven stadfæstet 24. november 1961.* (Lovt. nr. 334).

Ved § 2 i lov nr. 294 af 14. november 1956 (årbog 1956-57, side 189) bestemtes det, at lov nr. 87 af 21. april 1914 om embedslægevæsenets ordning skulle optages til revision i folketingsåret 1961-62.

Ved nærværende lov udskydes *revisionsfristen* til *folketingsåret 1966-67*.

Som begrundelse herfor anføres i bemærkningerne til lovforslaget: „Ved § 144 i lov af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger blev der tilvejebragt hjemmel for, at indenrigsministeren kunne ansætte embedslæger i 27. og 24. lønningsklasse. Ifølge lovens § 143 er embedslæger i almindelighed placeret i 15. og 18. lønningsklasse. Bestemmelsen i § 144 blev indsat navnlig på grundlag af oplysninger tilvejebragt af embedslægeforeningen, hvorved det godtgjordes, at den forudsætning, som aflønningen af embedslægerne havde bygget på lige siden loven af 21. april 1914 om embedslægevæsenets ordning, og som gik ud på, at embedslægerne skulle opnå deres indtægter dels gennem deres løn som tjenestemænd, dels gennem indtægter ved almindelig lægepraksis, ikke længere holdt stik. Oplysningerne gik nærmere ud på, at et ikke ubetydeligt antal embedslæger overhovedet ikke havde indtægter ved praksis, og at et endnu større antal kun havde ubetydelige indtægter herved. Grunden hertil måtte først og fremmest søges i, at embedslægernes arbejde som embedslæger på grund af udviklingen siden 1914 var steget så betydeligt, at dette arbejde ikke kunne udføres på en tilfredsstillende måde, såfremt embedslægerne frem-